

DE:

PODCAST „Blick über den Tellerrand“: „Die Bücherdiebin“

Finde dein Lieblingsbuch aus der Bibliothek des Bukarester Goethe-Instituts in unserem monatlichen Podcast „Blick über den Tellerrand“, vorgestellt von Nina May, Chefredakteurin der „[Allgemeinen Deutschen Zeitung für Rumänien](#)“, kurz ADZ.

Heute präsentieren wir das Buch „Die Bücherdiebin“ von Markus Zusak

- Hä? „Die Bücherdiebin“ – Worum geht's denn da?

Verstaubte Bibliotheksgeschichten?

– NEIIIIN.

Es geht um den Zweiten Weltkrieg. Um die Zeit, als Hitler als Diktator die Macht ergriff und alle Juden in Deutschland verfolgt ließ. Und um Bombenangriffe, um Menschen, die in den Luftschutzkellern flüchten, um Männer, die in den Krieg ziehen müssen, um alleingelassene Frauen und Kinder...

- Warum soll man denn DARÜBER lesen wollen?

– Ah, du glaubst, du kennst das schon alles aus Filmen oder aus dem Geschichtsunterricht? Halt! – Dieses Buch ganz anders ist als alle Bücher über den Krieg. Es hat einen ungewöhnlichen Erzähler: den Tod. Ein sanfter Tod aber, ein poetischer Tod, der seinen Job gar nicht liebt. Und auch den Krieg nicht – den er als rücksichtslosen Chef empfindet. Immer mehr Seelen muss er aus ihren Körperhüllen lösen und auf seinen Armen davontragen, Deutsche wie Juden. Und dabei trifft er immer wieder auf ein Mädchen, das ihm aber ständig entwischt, und er beginnt, sie langsam ins Herz zu schließen...

- Ist das Buch lustig?

– Es ist manchmal sogar ein bisschen lustig. Denn Liesel Meminger ist ein lebensfrohes Mädchen. Sie geht Fußballspielen, Äpfel stehlen, kann sich auf der Straße prügeln wie ein Junge...

- Gibt es in dem Buch ein Geheimnis?

– Ja, ein riesiges sogar. Eines, das Papa ihr abverlangt. Sie darf niemandem verraten, wer seit Wochen in ihrem Keller sitzt.

Aber auch Liesel hat ein Geheimnis: Obwohl sie Bücher stiehlt, kann sie gar nicht lesen. Lesen lernen ist ihr sehnlichster Wunsch, und sie soll es lernen – aber nicht in der Schule, sondern im Keller, mit Papa, der auch nicht gut lesen kann. Die Worte schreiben sie einfach an die Wand. Und als ihr die Frau des Bürgermeisters eines Tages ein leeres Buch schenkt, da beginnt Liesel auch zu schreiben. Ihre Geschichte, die der Bücherdiebin, die am Ende ihr Leben retten soll...

- Mit welchen 3 Begriffen würdest du das Buch beschreiben?

– Krieg, Schrecken – und Liebe.

Nein, drei Begriffe reichen mir nicht: da ist noch Zärtlichkeit und wortgewaltige Schönheit! Trotz des allgegenwärtigen Grauens ist die Bücherdiebin das zauberhafteste Buch, das ich seit Langem gelesen habe!

- Würdest du das Ende gern umschreiben?

– Wer würde den Krieg nicht gerne umschreiben? Diesen schrecklichen Teil unserer Geschichte. Aber das Ende ist so berührend, und nicht nur das Ende... Nein, ich möchte keine Zeile dieses Buches missen!

- Was hat das Buch mit dir gemacht, Nina?

– Es hat mich gebeutelt und gerührt, verzaubert und beschämmt, denn ich habe mit einem dreizehnjährigen Mädchen mitgezittert und mich gefragt, ob ich in ihrer Lage auch so viel Mut, so viel Liebe und so viel Sanftheit hätte aufbringen können. Kein Wunder, dass sogar der Tod Liesel Meminger in sein Herz geschlossen hat.

➤ Möchtest du mehr über das Buch wissen?

Dann lies die Buchrezension in der ADZ-Online unter der Rubrik **Wertvolle Jugendbücher: Der Tod ist ein sanftmütiger Erzähler** von Nina May. Oder du leihst dir das Buch gleich in der Bibliothek des Goethe-Instituts aus.

☞ [ADZ-Online - ADZ-Reihe: Wertvolle Jugendbücher Der Tod ist ein sanftmütiger Erzähler](#)

RO:

PODCAST „Blick über den Tellerrand“ („Dincolo de orizont“):

„Hoțul de cărți“

Descoperă-ți cartea preferată din biblioteca Goethe-Institut București în podcastul nostru „Blick über den Tellerrand“, prezentat de Nina May, redactor-șef al publicației „[Allgemeine Deutsche Zeitung für Rumänien](#)“ (ADZ).

Astăzi vă prezentăm cartea „Hoțul de cărți“ de Markus Zusak.

- Hm? „Hoțul de cărți“ – Despre ce e vorba? Despre cărți prăfuite din bibliotecă?

- Nuuu!

Este vorba despre Al Doilea Război Mondial. Despre perioada în care Hitler a preluat puterea ca dictator și i-a persecutat pe toți evreii din Germania. Despre bombardamente, despre oameni care fug în adăposturile antiaeriene, despre bărbați trimiși pe front și despre femei și copii rămași singuri...

- De ce ar trebui să citim o astfel de poveste?

- Ah, crezi că știi deja totul din filme sau de la orele de istorie? Te contrazic! – Cartea aceasta este *cu totul* diferită de toate celelalte cărți despre război. Are un narator neobișnuit: Moartea. Dar o Moarte blandă, o Moarte poetică, ce nu își iubește deloc slujba. Și nici războiul – pe care îl simte ca pe un șef lipsit de orice milă. Trebuie să desprindă din ce în ce mai multe suflete de trupurile lor și să le poarte în brațe, fie

ele germane sau evreiești. Iar în tot acest timp întâlnește mereu o fetiță care îi scapă iar și iar, iar el începe treptat să o poarte în inimă...

- Este cartea amuzantă?

- Uneori chiar este puțin amuzantă. Pentru că Liesel Meminger este o fată plină de viață. Joacă fotbal pe stradă, fură mere, și se poate bate ca un băiat...

- Există un secret în carte?

- Da, există un secret uriaș. Un secret pe care tatăl adoptiv îi cere cu strictețe să-l păstreze. Nu are voie să spună nimănui cine se ascunde, de săptămâni întregi, în pivnița lor. Dar și Liesel are propriul ei secret: deși fură cărți, nu știe deloc să citească. Să învețe să citească este cea mai mare dorință a ei – și o va împlini. Nu la școală, ci în pivniță, alături de tatăl ei adoptiv, care nici el nu citește prea bine. Scriu cuvintele direct pe perete, ca să învețe încetul cu încetul.

Iar când, într-o zi, soția primarului îi dăruiește o carte complet goală, Liesel începe să scrie în ea. Povestea ei – povestea hoțului de cărți – povestea care, în cele din urmă, avea să-i salveze viața.

- Descrie cartea în 3 cuvinte!

- Război, teroare – și iubire.

Nu, trei cuvinte nu sunt suficiente: în carte este și delicatețe, și o frumusețe a limbajului cu totul ieșită din comun! În ciuda ororilor care o înconjoară, *Hoțul de cărți* rămâne cea mai fermecătoare lectură pe care am avut-o de foarte mult timp.

- Ai schimba finalul?

- Cine n-ar vrea să rescrie războiul? Acea parte cumplită a istoriei noastre.

Dar finalul este atât de emoționant – și nu doar finalul...

Nu, n-ăș putea renunța la nicio frază din această carte!

- Ce impact a avut cartea asupra ta?

- Cartea m-a cutremurat și m-a mișcat, m-a cucerit și m-a făcut să mă simt rușinată. Am trăit cu sufletul la gură alături de o fată de treisprezece ani și m-am întrebat dacă, în locul ei, aş fi avut la fel de mult curaj, la fel de multă iubire și blândețe. Nu e deloc surprinzător că până și Moartea a ajuns s-o poarte pe Liesel Meminger în inimă.

➤ Vrei să află mai multe despre carte?

Citește recenzia în ADZ-Online, la rubrica **Wertvolle Jugendbücher: Der Tod ist ein sanftmütiger Erzähler** („Cărți valoroase pentru tineret: Moartea este un narator bland“).

Sau împrumută cartea direct din biblioteca Goethe-Institut.

☞ [ADZ-Online - ADZ-Reihe: Wertvolle Jugendbücher Der Tod ist ein sanftmütiger Erzähler](#)